

V letech 1945 - 1948 v Československu probíhaly politické procesy s Němci, zrádci a kolaboranty. Dekrety prezidenta republiky připravily právní podklad pro retribuční soudnictví a nařídily ustanovit zvláštní soudní instituce. Jedny; z nejsledovanějších byly-- soudní řízení před Národním soudem v Praze, jenž řešil případy vysoce postavených kolaborantů, tj. členů protektorátní reprezentace i několika neblaze proslulých organizací a institucí,²¹⁷ aktivistických žurnalistů a vůbec osob, které byly "vedoucím postavením v životě politickém, vysokým úřadem, vysokou funkcí velitelskou nebo význačným místem v životě hospodářském vázány, být svým spoluobčanům vlasteneckým vzorem.,²¹⁸ Národní soud soudil 83 lidí a vynesl 18 rozsudků smrti.²¹⁹

Od 29. dubna 1946 zasedal tribunál Národního soudu v Praze ve věci takzvané protektorátní vlády, respektive členů politického sboru předsedy Jaroslava Krejčího. Tento kabinet úřadoval od 19. ledna 1942 až do 5. května 1945 v podstatě ve stejném složení. Pouze v lednu 1945 došlo ke změně na předsednické pozici, když ministr spravedlnosti Krejčí postoupil, jak jinak než z vůle Němců, své čelní místo ve vládě ministru vnitra Richardu Bienertovi.

Už před začátkem procesu se projevily komplikace. V souvislosti s posuzováním viny vyvstala otázka, zda již samo členství v protektorátní vládě bylo podle retribučních norem trestným činem. Tímto se zabývalo předsednictvo vlády, načež bylo rozhodnuto, že zločinem má být nazývána jenom aktivní účast na 15. březnu 1939, což se týkalo Jaroslava Krejčího a Josefa Kalfuse, protože ostatní obvinění v době německého vpádu ve vládě neseděli. Obžaloba nakonec nařkla pouze Krejčího, že přispěl k vykonání zločinu proti státu, který spáchali Emil Hácha a František Chvalkovský tím, že svým jednáním s Němci ze 14. na 15. března 1939 porušili důležitý zájem republiky.